

Postava Merlina, úzce spjatá s artušovskou legendou, fascinuje čtenáře stejně jako spisovatele již několik staletí. Přesto zůstává jeho pravá podstata mnoha lidem, ať už čtenářům či nikoliv, skryta pod jediným obrazem mága. Avšak tato literární postava v sobě ukrývá daleko více aspektů, které poodhaluje tato práce.

První část se snaží objasnit zvláštní aspekty středověké literární tvorby, která se vyznačuje anonymitou, členitostí a přepisováním (jak ve smyslu opisování, kopírování rukopisů, tak i ve smyslu přepracování již existujících témat). Zároveň nastiňuje historické podněty, ve kterém legenda spjatá s postavou Merlin vznikla. Tyto dva aspekty jsou zásadní pro postihnutí literárních výskytů Merlina ve středověké literatuře, jejichž výčet má načrtnout vývoj této literární postavy od velšských básní, přes latinské texty Geoffroy de Monmouth až po francouzské romány 12. a 13. století.

Výskyt Merlina ve velšské tradici prorockých veršů dává tušit spjatost této postavy s keltskými kořeny, předávanými ústní tradicí. Druhá část práce se snaží postihnout reminiscence dávných společností (indoevropské a keltské), které ovlivnily kulturní i společenský vývoj nemalé části Evropy. Popis fungování těchto společností vede k rozlišení jednotlivých literárních archetypů, které prosvítají skrze postavu Merlina do středověké literatury. Merlin je tedy, skrze porovnání literárních textů, přiblížen některými svými projevy k hrdinovi či druidovi.

Práce se snaží pomocí různých zdrojů (literárních, etnologických a historických) dospět k celistvému popisu postavy Merlina v rámci úzce specifikovaného tématu, jímž je vztah této postavy ke keltským kořenům. Toto dodefinování problematiky bylo zásadní pro možnost úplného a svědomitého zpracování tématu v možnostech diplomové práce.